

Det bemærkes, at praktikanter, der enten direkte erstatter anden arbejdskraft eller på anden måde bidrager til arbejdspladsens produktion i ikke uvæsentligt omfang, er dækket af arbejdsskadeforsikringsloven.

Det bemærkes endvidere, at en række praktikantordninger herudover allerede er dækket af forskellige specialregler uden for arbejdsskadeforsikringsloven, men at ydelserne efter disse specialregler følger arbejdsskadeforsikringslovens ydelser.

Til nr. 2, 4 og 8

Ved ændringsforslagene indføres to nye ydelser i arbejdsskadeloven, nemlig erstatning for andet tab som følge af skader og godtgørelse for svie og smerte.

Begge bestemmelser er overført fra lov om erstatningsansvar og har samme indhold som i nævnte lov.

Bestemmelserne er generelle, men sigter først og fremmest mod ansatte i særlige institutioner, f.eks. institutioner for handicappede eller psykiatriske sygehuse, hvor de ansatte i særlig grad er udsat for vold fra klienternes side.

Ved at indføje disse bestemmelser i arbejdsskadeloven undgås en kriminalisering af forholdet, idet hovedreglen er, at der skal indgives politianmeldelse i de tilfælde, hvor erstatningen ellers skulle være ydet efter lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser. Politianmeldelse er naturligvis uheldig af pædagogiske og behandlingsmæssige grunde og sker da heller ikke.

Det betyder, at ansatte på f.eks. døgninstitutioner lider et tab, de ikke får erstattet. De foreslåede ændringer skal afhjælpe dette forhold.

Til nr. 3

Det foreslås, at lovens § 26 ændres således, at afgørelse om erstatning skal træffes senest inden 2 år efter arbejdsskadens indtræden mod nu 3 år. Der opnås hermed harmoni mellem arbejdsskadeforsikringsloven og sygedagpengelovens regler om varighedsbegrænsning, hvorefter dagpenge normalt ikke kan udbetales i mere end 2 år.

Samtidig foreslås det at lovfæste den hidtidige praksis, hvorefter forsikringsselskaberne efter henstilling fra Sikringsstyrelsen udbeta-

ler forskud på en forventet erstatning. Herved understreges skadelidtes muligheder for at opnå ydelser, selv om erstatningsspørgsmålet endnu ikke er endeligt afgjort. Forskud kan således udbetales, når skaden er anerkendt, og når det skønnes sandsynligt, at der tilkendes erstatning. Forskuddet kan ydes i både perioden inden udløbet af 2 års-fristen og efter denne frist i de tilfælde, hvor endelig afgørelse af erstatningsspørgsmålet undtagelsesvis ikke er sket, fordi den pågældendes tilstand ikke er stationær.

Med de to forslag sikres det, at der normalt kan udbetales dagpenge under forudsætning af, at dagpengelovens betingelser er opfyldt, og/eller forskud på erstatning under behandlingen af en arbejdsskadesag.

Til nr. 5

Med ændringsforslaget ændres lovforslagets regler om, at den løbende ydelse ved fuldstændigt tab af erhvervsevne højst kan udgøre $\frac{1}{3}$ af skadelidtes årsløn. Samtidig ophæves lovens regler om fastsættelse af erstatning i forhold til det procentvise tab af erhvervsevne, idet der i højere grad skal tages hensyn til de faktiske muligheder for at udnytte en eventuel resterhvervsevne.

Til nr. 6

For at sikre den skadelidte et overblik over sin økonomiske situation og motivere vedkommende til at indgå i et omskolings- eller revalideringsforløb foreslås erstatningen eller eventuelt forskud herpå udbetalt allerede fra tidspunktet for arbejdsskadens indtræden.

Til nr. 7

Ved ændringsforslaget fordobles erstatning for varigt men, således at der i højere grad gives en rimelig kompensation for de ulemper, den skadelidte påføres.

Til nr. 9

Den gruppe af personer, der begunstiges ved ændringsforslaget, udvides til at omfatte alle de personer, der har en verserende sag i Sikringsstyrelsen, og hvis sag ikke er afgjort første gang af Sikringsstyrelsen.